

Komma överens

En studie om EU-länders varierande grad av compliance

LUNDS
UNIVERSITET

JOHANNES GUSTAFSSON

Abstract

This study researches why some countries are better than others in reaching compliance in the EU. The analysis is based on quantitative infringement data which is compared to six variables about the countries structural and political qualities. The results will be evaluated by two main theories, which are liberal intergovernmentalism and neofunktionalism. Compliance is hard to study due to its weak established meaning and therefore, one of the challenges in this study is to describe what compliance is. The term has a legalistic meaning but could also have a social one and therefore the dependent variable is chosen to be infringements noticed by the European commission. The infringements data are build on notification about some kind of small

The conclusion will make a point of the difficultness to give a straight answer about the theories reliability to compliance. The main answer will therefore be that the neofunktionalistic view gives a more constructivistic answer and liberal intergovernmentalism a description of the mechanism to compliance between countries in the first place.

Keywords: compliance, EU, intergovernmentalism, neofunktionalism, överträdelser

Antal ord: 7372

Innehållsförteckning

1. Introduktion	5
1.1 Disposition	6
1.2 Syfte	7
1.3 Frågeställning	8
1.4 Kontext	8
2. Teori.....	9
2.1 Att studera compliance	9
2.2 Liberal intergovernmentalism.....	11
2.2.1 Teoretiska antaganden om compliance	13
2.2.2 Motivering av teorival	14
2.3 Neofunktionalism	14
2.3.1 Teoretiska antaganden om compliance	16
2.2.1 Motivering av teorival	17
3. Metod.....	17
3.1 Användning av datamaterialet	18
3.2 De oberoende variablerna	19
3.2.1 Centralisering	19
3.2.2 Ekonomisk reell makt	20

3.2.3 Handelsintegration	20
3.2.4 flernivåstrukturerade institutioner	20
3.2.5 Politisk representation	20
3.2.6 Folkligt förtroende	20
3.3 Teorikonsumerande	21
3.4 Operationaliseringar	21
3.5 Utmaningar och ambitioner	22
4. Resultat	23
4.1 Förklaring	24
5. Analys	26
6. Slutsats	28
7. Referenser	29
7. Bilagor	32

1. Introduktion

Ända sedan Jean Monnets tankar om ett enat Europa för kontinentens invånare har åsikterna gått isär om vad som är och bör vara klistret i EU:s strävan efter sammanhållning. Organisationsstudier finns det gott om, men EU tycks röra vid så många grundläggande mekanismer i politiken att det är svårt att skapa en samlad analys. Klart är att EU har förändrat de demokratiska ramarna och fått människor att kommunicera och påverka varandra i större grad - bortom nationsgränserna.

Det kan tyckas konstigt, men även om människor stundtals har svårt att komma överens i sitt eget land så verkar det finnas en vilja hos många av länderna i Europa att utöka unionens samarbete ytterligare, på både ett politiskt, ekonomiskt, kulturellt och socialt plan. Vad denna vilja är grundad i kan diskuteras, men Jean Monnet som anses vara en av arkitekterna bakom det europeiska samarbetet uttryckte sig tveklöst kring det hela:

”Det Europa vi försöker skapa är ingen teori, enbart en nödvändig förändring” (ur Bengtsson, 2013, s. 37).

EU som freds- och demokratiskapande projekt har vunnit stora framgångar på en rad plan, och nu senast uppmärksammades unionens åtaganden för sammanhållning genom Nobels fredspris 2012. Men med ett europeiskt samarbete som går allt djupare så är det också uppenbart att nya utmaningar blottläggs och att meningsskiljaktigheterna vad gäller EU:s syfte understryks. Att luta sig tillbaka på tidigare ideal om ett enat och mer demokratiskt Europa verkar i sig inte längre räcka som förklaring till det goda resultatet vad gäller europeisk integration. Idag finns som sagt flera åsikter och teorier om vad som gör att vi fortfarande är villiga att utveckla unionen framåt och varför vi inte är villiga att göra det. Ser vi på de demonstrationer och politiska splittringar som dyker upp runtom i unionen så är det tydligt att missnöjet breder ut sig i allt större omfattning. Ibland upplevs missnöjet som en reaktion på att medlemsländerna inte längre kan ta del av den ekonomiska styrkan som de vill se EU som en leverantör av. Ibland tycks det vara känslan av överstatlighet som är den starkaste drivkraften bakom missnöjet.

Oavsett grunden till missnöje så tycks medlemsländerna fullfölja sina åtaganden, om än med varierande resultat. Att gränsen mellan nationalstat

och union blir alltmer otydlig utgör en kritisk punkt; inte minst eftersom det handlar om att ro ett projekt som bygger på *både* mellanstatlighet och överstatlighet i hamn. Vi får fråga oss om EU lyckas fortsätta kommunicera ut den grundtanke som motiverar medlemsländerna till samarbete, eller om EU kan fortsätta utvecklas - bara för att det är nödvändigt.

1.1 Disposition

I den här uppsatsen behandlas integrationen i EU och vad som gör att vissa länder är bättre än andra på att nå en hög grad av compliance. Compliance kan slarvigt översättas till efterlevnad, men kommer hädanefter att användas i dess engelska form. Begreppet förklaras också utförligt i ett senare kapitel.

Inledningsvis förklaras syftet med uppsatsen med efterföljande frågeställningar. En kontextbeskrivning för att bättre förstå teoriernas avstamp kommer också tillkomma. Därefter kommer en redovisning av metodologin och hur jag har tänkt att strukturera upp analysen med teorier och data. Särskild vikt läggs vid hur teorierna förhåller sig till datamaterialet för att nå en hög validitet. Sedan presenteras de två teorierna liberal intergovernmentalism och neofunktionalism. I anslutning till teorierna anpassas teorierna för att på ett följsamt sätt kunna kopplas ihop med de variabler som undersöks i analysen. Analysen består av 6 olika variabler som går att härleda till den tidigare teoridelen. Resultatet av variablerna syftar till att värdera de olika teorierna och hur väl de kan appliceras på en förklaring av den skiftande graden av compliance i EU. Efteråt kommer teorierna analyseras med de tendenser som sambanden visar i form av korsdiagram som tillverkas i SPSS.

Resultatet kommer leda till möjlighet att ytterligare precisera den akademiska debatten om compliance. Avslutningsvis kommer min bedömning bygga på vilken teori som kan utveckla sina förklaringar ytterligare och vilken teori som eventuellt måste omvärdera sitt perspektiv.

1.2 Syfte

Denna uppsats undersöker EU och medlemsländerna som berörs av den ständigt pågående integrationsprocessen. Fenomenet som inspirerar mig är *compliance*; och forskningsobjektet som är lämpligt tillhörande detta fenomen är EU. Ända sedan EU grundades har den huvudsakliga utmaningen varit att komma överens, och för de som analyserar processen har det handlat om att förstå hur det ens är möjligt att komma överens. Det intressanta med EU är den unika situationen med självständiga stater som lyckas bilda en union, vari samarbetet dessutom intensifieras. En annan intressant faktor är också att vi kan se hur samma beslut måste implementeras i alla medlemsländernas egna politiska system. Inom det statsvetenskapliga fältet utgör med andra ord EU ett alldeles unikt fall bland politiska samarbeten över tid och rum.

I studiet av *compliance* kan vi i huvudsak spåra två intressanta möjligheter till fördjupning. Den första är att kunna mäta vilka länder som har svårast för att nå en hög grad av *compliance*. Det andra är att vi kan se vilka faktorer som ligger till grund för en lyckad integration och vad som driver den vidare (Schmidt, 2006, s.47). Det är det senare den här studien ska undersöka.

Tidigare forskning har ofta varit uppdelad i fallstudier kring särskilda fall och beslut, och på det sättet gett grund till vidare teoretiska prövningar. På senare tid har större datamaterial gjorts tillgängligt vilket har öppnat nya dörrar för forskning. I det här fallet vill jag utnyttja det kvantitativa materialet för att på så sätt kunna se de tendenser som påverkar graden av *compliance*. Istället för att se till enskilda fall, som visserligen är fruktbara undersökningar inom studiet av EU och *compliance*, vill jag i denna studie främst nå ett resultat som tyder på mer övergripande trender. Jag vill med hjälp av två teorier också förstå hur olika perspektiv kan krocka i en analys av ett sådant kvantitativt material. Syftet är sammanfattningsvis att kunna beskriva en lyckad integration av länders politiska system och gemensamma EU-beslut, utifrån de bäst lämpade teoretiska argumenten.

1.3 Frågeställningar

Varför når vissa EU-länder en högre grad av compliance än andra?

Förklarar liberal intergovernmentalism eller neofunktionalism ovanstående fråga bäst?

1.4 Kontext

Idag lever vi under en väldigt speciell tidpunkt vad gäller den globala samvarons utveckling. Vissa menar att nationalstatens konstruktion kommer försvagas ytterliga med en ökad regionalisering som följd av de effektiviseringar som marknadskrafterna erbjuder. FN har t.ex. visat sig bli svagare och svagare i sin makt över länderna och det är tydligt att nya utmaningar väntar de mellanstatliga relationerna (Held, 2006, s.304). När en osäker globalisering hägrar så drivs demokratier av att utveckla sina egna institutioner mot deras egna framtidsvisioner. De drivs av en plikt att visa vägen, vilket innebär att de i en osäker framtidsutveckling vill anpassa sina institutioner och politik och själva försöka agera därefter (Pasternak, 2012, s. 6). Trots den snabba globaliseringen och även europeiseringen så verkar den personliga identiteten fortfarande tycka att den staten hon bor i är hemma. Enligt European Values studies så kände sig endast 5% av EU:s invånare sig som européer år 2000. Detta är såklart ett problem för de som ville skapa en gemensam europeisk norm. Vi har sett försök med att skapa gemensamma symboler så som flaggor, mynt och nationalhymner men vi ser också idag att det har skett med skiftande resultat (Persson, 2013, s. 45). Integrationen kan tyckas vara kaotisk med stater som inte gör annat än att suddas ut de gemensamma gränserna samtidigt som den globala identiteten verkar stå still i samma utveckling. Situationen kan målas upp som att EU:s alla regeringar står med den ständiga uppgiften att försöka övertala sin ointresserade befolkning till ständigt ökad integrering av de gemensamma lagarna och administrationsområden.

2. Teori

Nedan följer en förklaring av betydelsen av compliance och vad den beroende variabeln tillför beskrivningen. Sedan presenteras de två huvudteorierna för min undersökning. Under rubriken *teoretiska antaganden* till de två huvudteorierna kommer siffror markera tre huvudteser för respektive teori. Dessa teser kommer ligga som inspiration till de valda oberoende variablerna.

2.1 Att studera compliance

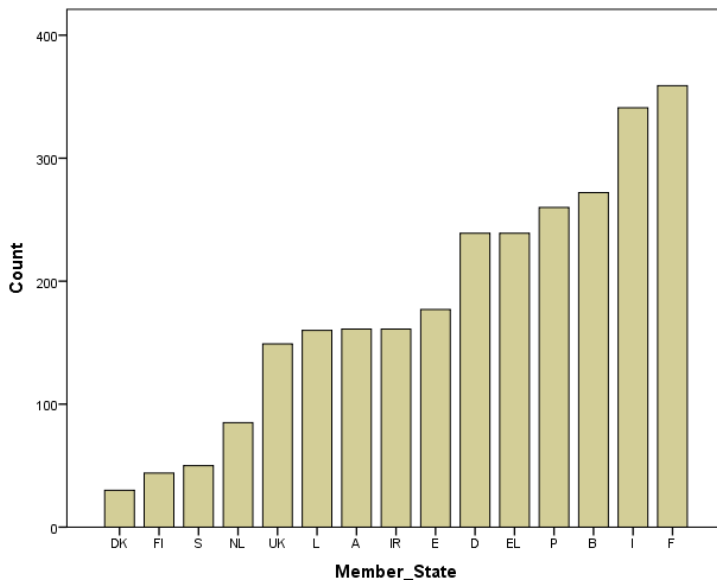
Länge har forskningen om EU handlat om huruvida det är institutionerna eller de mellanstatliga förhandlingarna som har varit den drivande faktorn till compliance i EU. Det har gjorts studier på otaliga institutioner och förhandlingar för att förstå hur en sådan process går till. Det har talats om en top-down process, bottom-up process eller båda samtidigt. Däremot saknas det forskning om mer generella teorier om hur staters egen politik fungerar ihop med den gemensamma. Det är först nu som vi har tillräckligt mycket information över tid för att kunna göra sådana studier (Schmidt, 2006, s. 220). Det ger oss möjligheten att kunna presentera större bilder av varför vissa länder når en högre grad än andra.

De kvantitativa studier av compliance som kan göras idag bygger ofta på hur väl ett land lyckas implementera EU-direktiv. Andra ser tidsspannet för ett lands införlivande av direktiv som det bästa måttet. Ett tredje sätt är att se på de överträdelseförfaranden som EU-kommissionen skickar ut till länder som ett mått på compliance (Cremona, 2012, s.2). Jag har valt överträdelseförfaranden som mått och har därför använt mig av Tanja Börzels framtagna data över detta (2012). Notering om överträdelseförfarande består av de motiverade åsikter som Europakommissionen hänvisat till ett land. Rapporteringarna kommer ofta från andra EU-länder men kan också komma från kommissionen själva men det är alltid kommissionen som fattar beslutet och som står som avsändare. En notering kan vara allt ifrån en enkel tillsägelse till hot om domstol. Det ska dock noteras att bara en tredjedel är hänvisade till Europadomstolen. Noteringarna kan vara motiverade av EU-kommissionens egen bedömning men kan också följa strikta legala regler.

Men det ska betonas att mätningen av överträdelser inte är helt tillförlitliga

Börzel beskriver datamaterialet som ett mått av toppen på ett isberg vilket ger en tydlig bild av bortfallet. Det är svårt att se att noteringarna bygger på samma förutsättningar vid en hänvisning. Det faktum att länder använder olika instrument vid implementering av beslut gör att det också är svårt att ge en bedömning av vad som är rätt och vad som är fel. Det gör att kommissionen får förlita sig på vad medlemsländerna tycker vilket ger initiativ till att lyfta upp sina egna instrument som de bästa och för att inte själv råka ut för EU-kommissionens överträdelseprocess. Den anonyma processen med integration ger också länderna olika möjlighet att hålla efterlevnaden av besluten hemliga. Ett land med en transparent statsapparat med många "wistleblowers" straffas därmed pga. av att de synas hårdare än andra länder (Börzel, 2012, s. 6-7). Det som talar mot en sådan partiskhet är det faktum att medlemmarna i kommissionen är från olika länder vilket försvårar möjligheten till systematiskt ställningstagande för en särskild part. Det som däremot kan uppstå är en systematisk partiskhet vad gäller upptäckandet av överträdelser. Även om EU noterar alla lagöverträdelser så kan det vara så att fler noteras hos ett specifikt land oberoende dess sanna compliance. Återigen så handlar det om vilka instrument landet använder för att följa upp sina implementeringar. Legalistiska instrument kan uppmärksammas på ett annat sätt än ett instrument som bygger på ett utvecklat larmsystem. Det här förklarar Börzel med EU:s egen brist på kapacitet vad gäller att uppmärksamma överträdelser i flera led (ibid. s. 9).

Överträdelседatan tycks ha brister vad gäller reliabilitet och att måttet endast kan betraktas som toppen av isberget vad gäller compliance. Det som kan försvaras är dock om det har en större validitet än t.ex. den rena lagbundna mätningen. Börzel menar att det inte är den marginella del av överträdelserna som mäts som är huvudproblemet utan det faktum att det inte finns kapacitet nog att göra rättvisa bedömningar över hela EU. Mätningen av förfaranden får i det här fallet ses som en rymlig beskrivning där även faktorer utanför den legala sfären påverkar betydelsen. Precis som att den generella studien har brister på mikronivå så får vi se mätningen av förfaranden som en accepterad väg till att beskriva ett så komplext fenomen som compliance. I figur 1 ser vi hur fördelningen av överträdelseförfaranden ser ut.

Figur 1. Non-infringement fördelning över EU15 1995-1999, Egentillverkad

2.2 Liberal intergovernmentalism

Tanken om intergovernmentalism tar sitt ursprung ur den rationella teorin och neorealismen. Den här teorin pekar på samarbete som en nödvändighet för att stärka statens självständighet på den internationella arenan och att på så sätt förstå EU:s integration. En integration som bygger på att det gemensamt genomdrivna beslutet är det som stärker samtliga staters möjlighet till ökad självständighet (Sandholtz, 1998, s. 31).

Kenneth Waltz menar att integrationens spelregler hänger ihop med den ekonomiska utvecklingen som har präglat EU:s uppbyggnad. Han menar också att det är de förändrade förutsättningarna på den ekonomiska arenan som påverkar reglerna för socialiseringen mellan staterna (Rosenau, 1992, s.112). I motsats till den klassiska realismen så är det inte längre människorna själva som påverkar statens strävan efter

mellanstatlig makt utan att det har blivit en naturlig regel i en anarkistisk värld. De internationella organisationerna har blivit beroende av en hegemoni som garanterar medlemmarnas överlevnad. En sådan hegemoni påverkar länderna i en rationaliserande riktning och de som inte anpassar sin policy därefter riskerar att tappa sin internationella makt (Rittberger, 2006, s. 15). Den som utvecklade neorealismen mot den liberala intergovernmentalismen var bl.a. Moravcsik som menade att England, Frankrike och Tysklands nära samarbete vad gäller marknadsreformerna 1985 var ett tydligt exempel på integration. Länderna lyckades övertyga varandra om att samarbete skulle ge dem större möjlighet att bevara sina egna intressen trots olika politiska preferenser. Moravcsik menar att den fortsatta europeiska integrationen fortfarande drivs av hur mycket länderna vill och kan stärka sin egen självständighet genom kompromisser (Rosenau, 1992, s. 231, 245).

Moderna slutsatser av EU som ett stärkande element för länders självbevarelsedrift finns i Rikard Bengtssons forskning. Han pekar på vikten av att utveckla medlemsländernas institutioner mot ett transnationellt regelverk för att bättre kunna attackera de utmaningar som följer en mer påtaglig ekonomisering av politiken (Bengtsson, 2010, s. 151). Dessa institutioner kan ses som ett medel i EU:s förhandlingsmaskineri. Det är uppenbart att militära medel är otänkbart i förhandlingsprocessen, och därför är förhandlingsprocessen ett uttryck för en säkerhetsgemenskap där samtliga parter förväntar sig att långsiktigt kunna nå en bred överrenskommelse (Bengtsson, 2013, s.96). Bengtsson förklarar genom att hänvisa till rationalitet att det då inte är någon mening att varje land ser det som realistiskt att få igenom sin egna starka vilja. Detta skulle bara sätta käppar i hjulet för ens egna möjligheter att få igenom ett välavvägt beslut då beteendet skulle spridas till flera parter (Ibid.) Som en bild för detta så pekar Bengtsson på den ekonomiska krisen och hänvisar till att trots situationens allvar så är det tydligt att lösningen ligger i ett ökat politiskt samarbete. En sådan inställning kring rationell och transparent policyutveckling ger bäst verktyg för medlemsländernas förmåga att lösa inhemska gemensamma problem som finanskris och arbetslöshet (Bengtsson, 2010, s.152).

2.2.1 Compliance och teoretiska antaganden enligt liberal intergovernmentalism

Enligt intergovernmentalismen så är ländernas vilja till att delegera makten till överstatliga organ en stark del av integrationsprocessen. Moravcsik menar att när en gemensam administration kring ett politikområde skapas så möts det först av ett motstånd pga. av den inhemska mer kunniga tjänstemannasektorn. Ju mer som den gemensamma administrationen växer så upptäcks också att genom att delegera makten så ökar också ländernas egen effektivitet i den inhemska politikstyrningen. Det blir helt enkelt för kostsamt att inte vara med även om det innebär en del konflikter kring det nya normbildandet. Det här innebär inte att släppa kontrollen på den inhemska politiken utan snarare göra den mer adaptiv till att bli en lagspelare i den europeiska målsättningen. Lösningen blir därmed att anpassa de inhemska institutionerna och göra de mer öppna mot den europeiska rationaliseringen (Moravcsik, 1995, s.10-12). Den liberala intergovernmentalismen bygger på att den gemensamma lösningen är alltid bättre för ländernas självbevarelse i längden.

Vägen till en lyckad implementering bygger på en tydlig förhandlingslinje hos varje land där positionerna är förankrade i det gemensamma normbyggandet och inte isolerade i ideologiska satser (Tosiek, s.3). För att en hög grad av compliance ska kunna ske bör därför en tydlig centralisering av makten finnas för att på det sättet kunna översätta internationella bestämmelser till den nationella förvaltningen. Detta till skillnad mot decentraliserade stater där den centrala makten har mindre kontroll på den regionala policyn (Levy, 1995, s. 289). Sammanfattningsvis så bör institutioner falla in i en styrningscentraliserad enhetlig hierarkisk stat för att nå en hög grad av compliance. (tes nummer 1)

Förutom ovanstående institutionella perspektiv så är de ekonomiska faktorerna viktiga i den rationellt bundna intergovernmentalismen vad gäller compliance. Moravcsik menar att de som tjänar mest på integrationen i ekonomiska mått är de som mest ambitiöst försöker följa de gemensamma reglerna (tes nummer 2). Fenomenet beskrivs utifrån EU:s utvidgning där länder med olika ekonomiska förutsättningar hanterar förhandlingsprocessen. Länder med liten ekonomi tenderar att

kompromissa oproportionerligt mycket till gagn för de handelsfördelar som de ser med ett medlemskap, (Moravcsik, 2003, s. 4). Självständigheten och makten riskerar att centreras kring de länder som har stort ekonomiska resurser och Moravcsik exemplifierar det genom att peka på EU:s utvidgning 1995 och med den nuvarande förhandlingen med Turkiet i spetsen. (ibid. s.6) (tes nummer 3).

Sammanfattningsvis kan den ekonomiska faktorn ses som en kunskapsförmedlare. De som har utnyttjat EU:s ekonomiska stordriftsfördelar mest får också ett kunskapsövertag vad gäller kontroll över den egna målbilden i integrationen. Det här resonemanget kan kopplas ihop med det tidigare resonemanget om administrativ delegering för en mer effektiv inhemsk styrning.

Motivering av teorival

Jag valde liberal intergovernmentalism för att jag uppfattar dess argument som väldigt tydliga. Den bygger på rational choice vilket brukar vara den dominerande teorin vad gäller studier av marknadsekonomin. Teorin ger oss då en möjlighet att se om compliance styrs av liknande regler som på marknaden.

2.3 Neofunktionalism

Det är viktigt att komma ihåg att EU är en av de största organisationerna i världen. Efter andra världskriget var en sammanslutning av Europas mest centrala länder det enda sättet att kunna utveckla den egna europeiska politiken och på ett effektivt sätt kunna samla kraft bredvid USA gällande de politiska efterkrigsvisionerna (Held, 2006, sid. 297). Att hålla en gemensam strategi i Europa kom att skapa en mer effektiv och konkurrenskraftigt starkt Europa. Den ekonomiskt starka kunskapen om politik började forma de svagare ländernas policysystem till ett mer sammanhängande. Argumentationen om effektivitet och rationalisering blir väldigt motiverande i en sådan typ av unionsbyggande på grund av den allt mer växande globala konkurrensen om handeln (Börzel, 2003, sid. 7). Waltz teori som presenterades innan med stora resursstarka länder som sätter agendan för länders strävan efter självständighet utmanas nu

av neofunktionalismen. Haas brukar anses som grundaren av det neofunktionalistiska perspektivet och som flyttade det teoretiska perspektivet från maktresurser till variationen av konsensusbaserad kunskap som huvudfaktor till framfarten i samarbetet. Det är institutionernas förmåga att kunna definiera nationens intresse över tid som påverkar graden av mellanstatlig integration (Rosenau, 1992, s.239). Förmågan leder i sin tur till en kunskapsökning där de som berörs mest av beslutet ökar sin kunskap av integrationsprocessen. Haas menade att det här bara kunde generaliseras om aktörerna var inspirerade av sitt eget intresse och villiga att ta med sig sina färdigheter från kontexten till en ny situation för att på så sätt få en självutvecklande karaktär (Wallace, 1992, s.280).

Kritiken mot klassiska integrationsteorier som neofunktionalismen bygger på har utvecklats genom åren men fokuserar mycket på den förutsägbara bilden av stater som homogen i deras strategi mot omvärlden. Kritiken fördes fram av bl.a. Nye och Keohane som pekade på den amerikansk-kanadensiska policyutvecklingen som ett bevis på att andra faktorer än rena resursförhållanden påverkade utvecklingen. Bland annat behandlades faktorer som enskilda staters unika struktur i den politiska sfären (Rosenau, 1992, s. 252).

Kritikerna vill att vikten läggs vid kombinationen på ett utökat normbyggande, med hjälp av lagar och sanktioner, och med ett perspektiv på den särskilda styrningsförmågan i staten. T.ex. så påverkar ett gemenamt beslut både viljan att samarbeta och viljan att inte samarbeta. Ju mer omfattande beslutet är ju mer ökar risken för staten att undgå sina åtagande (Tallberg, 2002, s. 612). Även Waltz tvingades inse att strukturer påverkar beslutsfattare och inte bara tvärt om, även om han menade att dessa strukturer överlag internationellt sett bestod av krig och länders positionering till den starkaste maktrollen (Rosenau, 1992, s. 253). Det är i de oklara strukturella relationerna som Jonas Tallberg med management teori pekar på att dispyter och svårigheter kring compliance måste ses som en del av processen till compliance och inte bara som ett hinder. Om en stat skiljer sig från den givna normen så bör det ses som en naturlig grund för kapacitetsbyggande och behöver inte ses som en ovilja till compliance. Den direkta lagkompatibiliteten hos en stat kan inte ses som en direkt faktor till graden av compliance utan man bör istället se styrkan

i transparensen i de sociala strukturerna i det särskilda landet (Tallberg, s. 2002, s. 614).

Vidareutveckling av Haas tankar har ofta handlat om att EU måste utvidga synen på den transnationella utvecklingen i EU. För att en lyckad integration ska fortsätta måste det gemensamma policybyggandet ske i ett gemensamt flerdimensionellt normbyggande över medlemsländerna. Det här förutsätter dock regler kring vissa individuella rättigheter och någon form av prövande system och ett tydligt juridiskt system. Ambitionen är ett självreglerande styre där ländernas policyutveckling tillsammans med den gemensamma normen stärker integrationen (Sandholtz, 1998, s. 101). Svårigheterna hos ländernas anpassning till det gemensamma systemet förklaras med att ländernas ökade mellanstatliga utbyte inte hinner anpassa sina institutioner efter det gemensamma policybyggandet. Neofunktionalismen talar alltså för en ökad institutionell känslighet för de olika politiska dimensionerna i den mellanstatliga integrationen (Sandholtz, 1998, s. 103-104). Att strukturera och förtydliga en analys av en sådan anpassning ses av neofunktionalister som en av de främsta teoretiska utmaningarna.

2.3.1 Compliance och teoretiska antaganden enligt neofunktionalism

Neofunktionalismen menar att det är den gemensamma juridiska plattformen som sätter agendan för ländernas integrationsprocess. Ofta har inte juristerna i europakommissionen möjlighet att jämföra komplikationer till tidigare beslut utan fattar snarare beslutet med hjälp av processregler. Regler som att identifiera rätt principer i ett fall och även hur dessa principer ska appliceras på ett fall (McCown, 2003, s. 979). Det neofunktionalistiska perspektivet ger oss en bild av hur processreglerna formar regionala integrationsscheman efter de sociala strukturer som finns. Det konfliktbaserade perspektivet krävs för att kunna integrera en union vars medlemsländer hela tiden slängs mellan de fördelar som ett samarbete kan ge och en tappad självständighet inom olika politikområden och nivåer (Schmitter, 2005, s. 263) (tes nummer 1).

Europakommissionen agerar inte med förutbestämda preferenser utan snarare med integrationspositiva preferenser. Ju mer strukturerad och transparent konfliktantering länderna har, ju mer kan kommissionen

planera det generella beslutet och reducera oförutsedda komplikationer (McCown, 2003, s. 980) (tes nummer 2).

I den neofunktionalistiska teorin till skillnad mot intergovernmentalismen fyller också individens deltagande en viktig roll i den politiska integrationen. Det har visat sig att högt förtroende för den nationella politiken ger högt förtroende för den europeiska lagstiftningen. Det här förklaras med att invånarnas kunskapsunderskott vad gäller EU kompenseras med ett högt förtroende för de inhemska institutionerna (se tidigare stycke) och de folkvalda politikerna vilka förhandlar med EU om de gemensamma besluten (Hobolt, 2012, s.93-94) (tes nummer 3)

Motivering av teorival

Jag valde neofunktionalismen för att jag tycker att den beskriver det man inte ser. Till skillnad mot intergovernmentalismen så bygger den på mjuka värden som påverkar integrationen. Monnet brukar räknas som funktionalist och även om han nog inte skulle känna igen EU idag så är det intressant att halla kvar en bit av hans perspektiv i den fortsatta analysen.

3. Metod

Min metod ämnar vara verktyget till att kunna förklara graden av compliance i EU och varför olika medlemsländer lyckas olika bra med att implementera EU-direktiv. För att motivera min metod kommer jag dela in följande kapitel i tre delar. I den inledande delen kommer jag att ta upp mina tankar kring valet av kvantitativ metod och hur den på bästa sätt kan motiveras och anpassas till min frågeställning och teori. Jag kommer sen beskriva primärmaterialets generella egenskaper för att avslutningsvis resonera kring hur min operationalisering av datamaterialet kommer att leva upp till min teorikonsumerande ambition.

Den frågeställning och den teori som min undersökning bygger på ämnar inte bara se på EU som ett samarbete kring isolerade politiska frågor. EU som projekt är ett samarbete som hela tiden intensifieras och det blir mer och mer tydligt att de olika nationella politiska strukturerna och institutionerna fungerar och reagerar olika på de direktiv som ska binda

samman unionen. För att gå till botten, och i det här fallet förstå hur graden av compliance kan förklaras har jag funnit att den kvantitativa studien bäst kan beskriva eventuella samband. Sambanden jag söker bygger nämligen inte på enskilda aktörers upplevda perspektiv utan jag kommer bygga min studie på att hitta samband som är förankrade i teorier som står i motsättning. Teorierna ska prövas för att ge en förklaring till medlemsländernas olika grad av compliance och även ligga till grund för sex oberoende variabler som ska jämföras med datamaterialet. Dessa sex variabler ska kunna härledas till vad de olika teorierna uppmanar. För att visa på de komplexa sambanden har jag valt att analysera materialet i korsdiagram för på så sätt få en tydlig bild av de olika klassificeringarnas samband med varandra. Att undersökningen bara bygger på 15 länder motiverar också valet av en enklare dataanalys istället för t.ex. en regressionsanalys. Variablerna är meningen att vara fristående från varandra och sambanden bygger endast på förekomsten av en viss faktor i de rangordnade grupperna av compliance.

3.1 Användning av datamaterialet

Överträdelsedatan bygger på det datamaterial som Tanja Börzel gjort tillgängligt och består främst av empirisk rådata som med en juridisk måttstock beskriver EU-kommissionens reaktioner mot femton medlemsländers implementering av EU-direktiven (www.infringement-db.jmce.org). De fall som presenteras i materialet är allt från att ett land har nämnts i EU-kommissionen till att det har dömts i domstol. Dessa gradskillnader kommer inte tas hänsyn till i min analys då det som spelar roll för den här undersökningen är förekomsten av compliance och inte den juridiska instansen av ett särskilt fall. Jag kommer att följa de överträdelseförfaranden som noterades från 1995 fram till 1999 och hur olika medlemsländer har varit representerade bland dessa nästan 3000 fall. Medlemsländerna är de länderna som brukar gå under betäckningen EU15 och är de EU-medlemmar som anslöt fram till 2004. För att kunna jämföra materialet med de oberoende variablerna kommer jag rangordna datamaterialet med dess överträdelseförfaranden efter vilken grupp de tillhör. Grupp ett kommer bestå av de överträdelseförfaranden som representeras av de fem minst förekommande länderna i datamaterialet. I grupp två av de fem länderna som ligger emellan och grupp tre kommer

bestå av de överträdelseförfaranden som finns representerade i de fem mest förekommande länderna. Detta för att anpassa analysen av variablerna till korstabeller.

Grupp med minst överträdelser: 358 st.

Grupp med mellanmånga överträdelser: 898 st.

Grupp med flest överträdelser: 1471 st.

Samma teknik kommer jag använda mig av i de oberoende variablerna som också kommer rangordnas i tre grupper. Även här kommer fem länder representeras i varje grupp. Ytterligare redovisningar om det tillkommer i resultatkapitlet. De oberoende variablerna presenteras här nedanför och sambandet med den beroende variabeln undersöks i analysdelen (kap. 5) för att på så sätt kunna styrka eller avfärda teorierna. De oberoende variablerna kommer hålla sig kring vilka politiska och ekonomiska strukturella egenskaper länderna har.

3.2 De oberoende variablerna

De sex oberoende variablerna ska jämföras med graden av compliance för att därefter kunna appliceras i de två teorierna. Nedanför presenteras variablerna kortfattat och vad de önskas mäta. Alla oberoende variabler redovisas som det medeltal som fås genom att gå igenom åren från 1995 tills idag.

Centralisering: Centralisering blir i det här fallet ett mått på hur ett land har distribuerat sina tillgångar mellan institutionerna. Jag har valt att mäta efter den kvot som fås utav de ekonomiska tillgångar som tilldelas de centrala organen och de som tilldelas de regionala organen.

Källa: Imf

Centralisering blir här endast ett mått på den ekonomiska centraliseringen. Sverige brukar betraktas som en centraliserad konstitutionell stat men är samtidigt ekonomiskt decentraliserad (Gerring m.fl, 2004, s. 23).

Ekonomisk reell makt: Landets procentuella del av EU:s totala BNP blir ett mått på hur stor den ekonomiska reella makten är. Observera att det inte är BNP per capita utan ländernas totalt samlade värde av sålda och köpa varor och tjänster. De större länderna får naturligt ett större värde än de mindre länderna.

Källa: eurostat.

Handelsintegration: Ett mått på handelsintegration blir intrahandel i EU där jag har lagt ihop värdet av intrahandeln med varor och tjänster delat på landets BNP.

Källa: eurostat

Flernivåstrukturerade institutioner: Jag har använt mig av Allan Siarofs rankning av länders korporativistiska drag. Kortfattat är det en sammanslagning av de tre mätningarna social partnership, industry-level co-ordination och national policy-making patterns.

Källa: <http://www.sociol.unimi.it/corsi/polcomp/materials/siaroff.pdf>

Politisk representation: Som ett mått på hur rationell och effektiviserad politiken är har jag valt att se på hur många partier som finns representerade i parlamentet eller motsvarande. Uppgifterna är framtagna av Michael Gallagher

Källa: http://www.tcd.ie/Political_Science/staff/michael_gallagher/ElSystems/Docts/ElectionIndices.pdf

Folkligt förtroende: Som mått på förtroende för det egna politiska systemet har jag valt andel röstande till det nationella parlamentet.

Källa: IDEA

3.3 Teorikonsumerande

Den teorikonsumerande ambitionen bygger till skillnad mot den teoriprövande på att objektet står i centrum snarare än teorin. I mitt fall så är jag intresserad av compliance i EU och vilken teori som ger mig bäst verktyg att förklara det. Jag har valt de två teorierna för jag tror att de ger mig de bästa förutsättningarna att komma fram till ett svar. Det kan i vissa delar vara lätt att se en teoriprövande ambition då jag låter två teorier faktiskt prövas mot varandra men i mitt fall så är detta endast en del av medlet och inte målet i min uppsats (Esaiasson m.fl, 2012, s. 40-41). Min syn på teorierna kan beskrivas med den verktygslåda som också beskrivs i Metodpraktikan av Esaiasson m.fl.. Varje teori är en verktygslåda som vi utnyttjar genom att se vilka av verktygen i verktygslådorna som bäst kan användas i den kommande undersökningen (ibid, s. 37)

3.4 Operationalisering

Operationaliseringen syftar till att finna stöd för de teoretiska antagandena med empiri (Essaiasson mfl, 2012, s.55). De liberala intergovernmentalistiska antaganden som jag ska försöka värdera är betydelsen av den reella maktbetydelsen, viljan till effektivisering/rationalisering och betydelsen av marknadsekonomiska vinningar (se kap. 3). De neofunktionalistiska antagandena är i sin tur betydelsen av ett flerdimensionellt förtroende för det juridiska systemet, delaktighet i det gemensamma politiska systemet och betydelsen av flernivåstrukturerade institutioner (se kap. 3.2). För att söka bekräftelse till dessa antaganden kommer de utomstående datavariabler som presenterats dels finnas i EU:s egna statistiska mätningar men också utgå från en del rena klassificeringar av ländernas politiska system

3.5 Utmaningar och ambitioner

Huvudproblematiken i operationaliseringen ser jag i det kvantitativa materialets definitioner jämte de teoretiska begreppen. Mitt förhållningssätt är därför att istället för att förklara ett särskilt direkt samband så ämnar jag utgå från datamaterialet i första hand för att kunna förklara de samband jag finner med teori (Teorell, Svensson, 2007, s.107). De oberoende variablerna som utvecklas därefter tas fram successivt allt efter som de teoretiska motsättningarna blir tydligare i min research. Prövningen av datamaterialet kommer fortgå tills vad som tycks vara de starkaste sambanden som går att hitta framstår. De slutsatser som dras kommer att vara av beskrivande art, och därför är förhoppningen att arbetet med datamaterialet tillsammans med kompletterande artiklar och litteratur kommer vara en god plattform för analysen.

4. Resultat

Oberoende variabler	Grupp med högst värde	Grupp med lägst värde
Centralisering	Inget samband	Positivt samband
Ekonomisk reell makt	Negativt samband	Negativt samband
Handelsintegration	Inget samband	Negativt samband
Flernivåstrukturerade institutioner	Positivt samband	Negativt samband
Politisk representation	Negativt samband	Negativt samband
Folkligt förtroende för systemet	Inget samband	Negativt samband

---

figur 2. egentillverkad

4.1 Förklaring

Sambanden mellan de oberoende variablerna och compliance är uppmätta i sex olika korsdiagram. Alla oberoende variabler liksom compliance är rangordnade i tre grupper efter det uppmätta värdet i varje land. Korsdiagrammen består således av 3x3 rutor där vi kan avläsa hur det högsta värdet och det lägsta värdet på t.ex. handelsintegration har för samband med samma rangordning av överträdelser. Det här ger oss en bättre förklaring av variablernas påverkan. Vi får på det sättet inte bara reda på hur den oberoende variabeln påverkar hela datamaterialet av överträdelser utan också om det är ett lågt eller högt värde som påverkar utfallet.

Resultat fastställs genom att se i vilken riktning som sambandet pekar. Om gruppen med högst värde på intrahandel ska ha ett positivt samband med gruppen med lägst antal överträdelser så måste sambandet visa på minst 50 procent. Samband kan också fastställas om det visar noll procent eller näst intill. Då kan vi dra slutsatsen att ett 100 % -igt samband kan fastställas i den motsatta gruppen tillsammans med mellangruppen. I figur 2 redovisas de funna sambanden. Nedanför förklaras varje variabls samband tydligt och en kortfattad hänvisning till om resultatet stämmer överrens med de givna teoretiska argumenten

Centralisering (se bilaga 1)

Ekonomisk centralisering visar inte på något samband till compliance i den mest centraliserade gruppen, däremot så finns det ett positivt samband mellan den grupp som är minst centraliserad och graden av compliance (se tabell 3). Resultatet pekar på att ambitionen mot en resurscentraliserad statsapparat inte är förknippad med en hög grad av compliance. Tvärtom så kan vi se att en låg grad av centralisering kan associeras med en hög grad av compliance. Därmed kan vi ifrågasätta den liberala intergovernmentalismens teori om en resursstark centralmakt som garant för att kunna översätta EU:s beslut till de egna institutionerna.

Ekonomisk reell makt (se bilaga 2)

Korstabellen visar att det finns ett negativt samband mellan svaret högt nominellt BNP och compliance. Samma samband går att finna i den grupp med lägst BNP. Resultatet sätter den liberala intergovernmentalismens teori om de resurstarkaste staterna som agendasättare ur spel. Resultatet ger en hänvisning om att det är de länder med jämförelsevis mellanliggande BNP som har högst grad av compliance, även om sambandet är väldigt svagt.

Handelsintegration (se bilaga 3)

Intrahandelns andel av BNP visar inte på något samband i den gruppen med högst BNP. Ett negativt samband går dock att se mellan låg BNP och Compliance. Argumentet om att mellanstatlig handel motiverade länder till att nå en hög grad av compliance stämmer överens med det liberala intergovernmentalistiska förhållningssättet.

Flernivåstrukturerade institutioner (se bilaga 4)

Korporativistiska drag visar sig ge det starkaste sambandet till compliance. Starka korporativistiska drag ger ett positivt samband och svaga drag ger ett negativt samband. Resultatet stärker det neofunktionalistiska argumentet om strukturerade och transparenta institutioner.

Politisk representation (se bilaga 5)

I ingen av grupperna finner jag något samband mellan andelen partier i högsta parlamentet och graden av compliance. Resultatet ifrågasätter neofunktionalismens antaganden om en bred politisk kapacitet. I det här fallet partipolitisk.

Folkligt förtroende för systemet (se bilaga 6)

Korstabellen visar inget samband mellan den gruppen som har en hög röstandel i det nationella ”riksdagsvalet”. I den grupp som har en låg röstandel finns dock ett negativt samband till compliance. Det neofunktionalistiska argumentet om ett folkligt högt förtroende som en förutsättning till compliance stärks därmed.

5. Analys

Efter att sambanden har redovisats kan vi göra en bedömning av varför vissa länder har lättare att nå en hög grad av compliance än andra. Den institutionella betydelsen tycks ha en positiv påverkan då landet prioriterar de regionala institutionerna i första hand. Även om inte stora resurser läggs på central nivå som förhandlar med de mellanstatliga organen så verkar den korporativistiska strukturen gynna efterlevnaden av EU:s regler. Sammanfattningsvis verkar möjligheten till compliance bygga på hur väl ett land kan förvalta och ta emot EU-direktiv. Att lägga stora resurser på central förhandlingsnivå kan möjligen påverka beslutsförhandlingarnas utfall men inte landets egen förmåga att följa dessa.

När det kommer till den reella makten mätt i BNP så tycks det ha en negativ inverkan på compliance både om det är ett rikt land och ett fattigt land. Min egna slutsats är att det finns en miniminivå som landet måste överträda för att ha möjlighet till compliance. De fattigaste länderna verkar därför ha svårt att nå compliance men också de rikaste. De länder med högst BNP är främst de största länderna vilket kan vara en förklaring till ett dåligt resultat.

Den inhemska partipolitikens bredd visar inte heller på något samband då den gruppen med flest partier påverkar compliance negativt. En differentierad ideologisk bas verkar med andra ord inte vara ett kännetecken för en hög grad av compliance. Resultatet visar på att konfliktpaciteten möjligen endast har en positiv inverkan när det gäller institutionerna och inte den ideologiska partipolitiken.

Däremot så kan vi se det inhemska förtroendet för det egna politiska systemet som en positiv faktor till compliance. viljan till att följa EU:s direktiv tycks inte bygga på förtroendet för EU, utan förtroendet för det inhemska systemet verkar vara av större vikt. Det här ger oss ytterligare en förståelse om hur den politiska integrationen och compliance fungerar i EU.

De reella tillgångarna i ett land tycks inte påverka compliance utan det verkar vara graden av intrahandel som främst motiverar länderna till efterlevnad av besluten. Den ekonomiska faktorn verkar därmed ha betydelse vad gäller viljan att kompromissa sig till compliance i landet. De länder som ser en möjlighet att utnyttja konkurrensen på den gemensamma marknaden tycks öka kapaciteten till integration och compliance. Handel leder troligtvis också till en ökad tillgång till de mellanstatliga institutioner som är en del av det gemensamma normbyggandet. Länder som handlar mycket är med det resonemanget mer uppdaterade om vilka åtaganden som krävs för att kunna fortsätta konkurrera på topp i unionen. Med andra ord får de handelsstarka länderna ett kunskapsförsprång.

För att svara på den andra frågeställningen; vilken teori som bäst förklarar ett lands benägenhet till compliance kommer jag använda den första frågeställningens svar och mäta hur väl det stämmer överens med respektive teori. Det första resultatet bygger på ett poängsystem som utgår från hur många variabler som ger ett positivt samband till compliance i enlighet med respektive teori. Det andra resultatet bygger på min tolkning av variabelernas generella betydelse i teorin. Poängsystemet ger resultatet 1-2 till neofunktionalismens favör med hänvisning till resultatfiguren. Analysen ger oss en hänvisning om att båda teorierna har brister men att de neofunktionalistiska antagandena är svårare att avfärda.

Det som främst stärker den vinnande teorin är sambandet mellan den flerdimensionerade strukturen i landet och compliance samt att intergovernmentalismens antagande om den maktcentraliserade staten inte stämmer. Vi bör därför se de decentraliserade institutionernas som i sin tur fångar upp de sociala strukturerna som det troligaste alternativet till compliance. Däremot så finns det anledning att ifrågasätta en politisk social kapacitet. Neofunktionalismens främsta förklaringskraft ligger i den konsensusbyggande kapaciteten. Till skillnad mot

intergovernmentalismen så tycks neofunktionalismen kunna ge en djupare förklaring hur ett beslut faktiskt långsiktigt kan accepteras av ett helt land. Intergovernmentalismens fokus på beslutsfattandet och inte implementeringen ger oss därför en anledning till att utveckla neofunktionalismens ytterligare för att förstå betydelsen av konsensus i compliance.

6. Slutsats

Efter undersökningen av compliance i EU så kan vi fastställa att vägen till integration inte kan förklaras av endast en dominerande faktor. Studiet av compliance följer det den övriga politikens förändringar i EU. Västvärlden har genom historien blivit en av de kontinenter med högst levnadsstandard vilket med största sannolikheten påverkar det den mellanstatliga politikens natur.

Nationalstatens egna välmående och självständighet är inte längre det enda som präglar politiken i Europa. Det är dock fortfarande den liberala intergovernmentalismens teori om handel som motiverar länderna till att från början vilja söka compliance men min slutsats är att neofunktionalismen bäst förklarar hur compliance är möjligt när ett avtal väl har skrivits under. Sammanfattningsvis så blir min slutsats att neofunktionalismen ger en mer konstruktivistisk förklaring i större utsträckning. Den liberala intergovernmentalismen förklarar främst den mekanism som låg till grund för ländernas vilja till integration. I framtida studier av compliance är jag mer benägen att tro att den neofunktionalistiska teorin har störst utvecklingsmöjligheter. Främst pga att den intergovernmentalistiska teorin har brister.

7. Referenser

Skriftliga källor

Bengtsson, Rikard (2013) ”EU som politiskt system” i Gröning – Linda, Zetterquist, Ola – Manners, Ian Persson, Hans Åke, ”Det europeiska projektet: politik och juridik – historia och framtid” upl. 1, Liber, Stockholm s.71-89

Esaiasson, Peter – Gilljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2012. *Metodpraktikan*. 4 uppl. Stockholm: Norstedts Juridik.

Held, David, (2006), *Models of Democracy*, 3 edition, Polity press, Cambridge

Persson, Hans Åke (2013) ”Spänningsfältet mellan EU och det mångfacetterade Europa” i Gröning – Linda, Zetterquist, Ola – Manners, Ian Persson, Hans Åke, ”Det europeiska projektet: politik och juridik – historia och framtid” upl. 1, Liber, Stockholm s.13-70

Rittberger Volker – Zangl, Bernhard, (2006), *International Organization: Polity, Politics, and Policies*, Palgrave, London

Rosenau, James N. – Czempiel, Ernst-Otto, (1992), *Governance without government: Order and change in world politics*, Cambridge university press, Cambridge

Sandholtz, Wayne – Stone Sweet, Alec, (1998), *European integration and supranational governance*, Oxford university press, Oxford

Schmidt, Vivien A. (2006), *Democracy in Europe: The EU and National Politics*, University Press, Oxford

Teorell, Jan & Torsten Svensson. 2007. Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod, Liber, Stockholm

Wallace, William, (1992), The Dynamics of European integration, Martins press, New York

Elektroniska källor

Börzel, Tanja – Knoll, Moritz, 2012, Quantifying non-compliance in the EU: A database on EU infringement proceedings i, *Berliner working paper on european integration* No. 15

Cremona, Marise, 2012, Compliance and the enforcement of EU law [Elektronisk resurs], Oxford university press, Oxford

Gerring, John; Thacker, Strom; Moreno, Carola. 2004, *Conference Papers, American Political Science Association*. [Elektronisk] ,Annual Meeting, Chicago, s. 1-28. 28p

Hobolt, Sara B, 2012, ”Citizen Satisfaction with Democracy in the european ” , in *Journal of Common Market Studies*, [Elektronisk] ,Supplement 1, v. 50, s. 88-105

Levy, Mark , (1995). "The Study of International Regimes" [Elektronisk] *European Journal of International Relations* 1(3): s.267-330

McCown, Margaret, (2003), “The European Parliament before the bench: ECJ precedent and EP litigation strategies.” *Journal of European Public Policy*, 10(6), s. 974-995

Moravcsik, Andrew - Vachudova, Milada Anna. (2003), National Interests, State Power, and EU Enlargement. [Elektronisk], CES Working Paper, no. 97

Moravcsik, Andrew, 1995, Liberal Intergovernmentalism and Integration: A Rejoinder’, in: *Journal of Common Market Studies*, [Elektronisk] No. 4, s. 611-623

Pasternak, Avia. 2012. ‘Cosmopolitan Justice and the League of Democracies’, *Critical Review of International Social and Political Philosophy* [Elektronisk] 15(5): 649–66.

Schmitter, Philippe (2005). “Ernst B. Haas and the Legacy of Neofunctionalism,” *Journal of European Public Policy*, [Elektronisk] , vol. 12:2, s. 255-72

Tallberg, Jonas, 2002, Paths to compliance: Enforcements, management and the european union, in *International Organization*, Vol. 56 Issue 3, s. 609–643

Tosiek, Piotr. ”*The European Union after the Treaty of Lisbon - Still an Intergovernmental System*. [Elektronisk] <http://www.jhubc.it/ecpr-riga/virtualpaperroom/072.pdf>

8. Bilagor

(Inga bortfall i SPSS)

Centralization * Member_state3 Crosstabulation

			Member_state3			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
Centralization	1,00	Count	234	321	239	794
		% within Centralization	29,5%	40,4%	30,1%	100,0%
	2,00	Count	0	161	1232	1393
		% within Centralization	0,0%	11,6%	88,4%	100,0%
	3,00	Count	124	416	0	540
		% within Centralization	23,0%	77,0%	0,0%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within Centralization	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

bilaga 1

GDP * Member_state3 Crosstabulation

			Infringements			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
GDP	5 med högst	Count	149	416	700	1265
		% within GDP	11,8%	32,9%	55,3%	100,0%
	5 med mellanhögt	Count	165	161	272	598
		% within GDP	27,6%	26,9%	45,5%	100,0%
	5 med lägst	Count	44	321	499	864
		% within GDP	5,1%	37,2%	57,8%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within GDP	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

Bilaga 2

Intrahandel_delat_på_BNP * Member_state3 Crosstabulation

			Infringements			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
Intrahandel/GDP	5 med högst	Count	85	482	272	839
		% within Intrahandel_delat_på_BNP	10,1%	57,4%	32,4%	100,0%
	5 med mellanhögst	Count	124	239	260	623
		% within Intrahandel_delat_på_BNP	19,9%	38,4%	41,7%	100,0%
	5 med lägst	Count	149	177	939	1265
		% within Intrahandel_delat_på_BNP	11,8%	14,0%	74,2%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within Intrahandel_delat_på_BNP	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

Bilaga 3

Corporatism * Member_state3 Crosstabulation

			Infringements			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
Corporatism	5 mest	Count	165	400	0	565
		% within Corporatism	29,2%	70,8%	0,0%	100,0%
	5 mellanmest	Count	44	321	631	996
		% within Corporatism	4,4%	32,2%	63,4%	100,0%
	5 minst	Count	149	177	840	1166
		% within Corporatism	12,8%	15,2%	72,0%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within Corporatism	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

Bilaga 4

parties_in_parl * Member_state3 Crosstabulation

			Infringements			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
Effective number of parties in parliament	5 med högst	Count	159	0	613	772
		% within parties_in_parl	20,6%	0,0%	79,4%	100,0%
	5 med mellanmånga	Count	50	560	239	849
		% within parties_in_parl	5,9%	66,0%	28,2%	100,0%
	5 med lägst	Count	149	338	619	1106
		% within parties_in_parl	13,5%	30,6%	56,0%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within parties_in_parl	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

Bilaga 5

voting_outcome_3 * Member_state3 Crosstabulation

			Infringements			Total
			5 med minst	5 med mellanmånga	5 med flest	
national voting outcome	5 med högst andel	Count	80	321	272	673
		% within voting_outcome__3	11,9%	47,7%	40,4%	100,0%
	5 med mellanhög andel	Count	85	416	580	1081
		% within voting_outcome__3	7,9%	38,5%	53,7%	100,0%
	5 med lägst andel	Count	193	161	619	973
		% within voting_outcome__3	19,8%	16,5%	63,6%	100,0%
Total	Count	358	898	1471	2727	
	% within voting_outcome__3	13,1%	32,9%	53,9%	100,0%	

Bilaga 6